

SEN EN BÜYÜKSÜN DOKTOR!

Sen en büyüksün, doktor; en büyük!

“Tohturumun tohturu” dememiş miydi, bir arkadaşına yönlendirerek ameliyat olmasını sağladığın o yaşlı kadın sana? O zaman gülüp geçmiştin bu tanımlamaya... Şimdi ayırımındasın artık, “tohturların tohturu” olduğunun...

Görüyorsun işte... Ankara'nın göbeğinde, özel bir tıp merkezinde, kısa zaman içinde duyuldu ünün. Ardı arkası kesilmiyor gelenlerin.

Ne hikmetse, hep aynı yerden, hani o hasta deyimiyle “arka makastan” yakınanlar geliyor ama, olsun... Hasta hastadır. Bazıları kıçlarının kirlerini, çevrenin kıllarını, donlarının bulaşıklığını iyice temizlemeden gelmiş olsalar da, hatta, kimileri asla saygısızlıktan değil elbette, zorlarından ve ağrılarından olsa gerek, yüzüne doğru, biraz sesli, biraz kokulu bir hava üflüyor olsalar da arka taraflarından, sen büyüksün...

En büyüksün doktor; en büyük!

Aldırma geçmişinin yürek burkan hüznü anılarına... Yıllarca çalıştın kamuda; geceli gündüzlü hizmet ettin de, muayenehanelerde hep sinek avladın. İnsanlar seni kullandılar; hem de tepe tepe. İşte, özel hizmetin güzelliği bu; ah gözünü sevdiğimin hür teşebbüsü! Doktorun iyisi neredeyse gelip buluyor işte vatandaş. Kamuya ait bir hastanenin polikliniğinde önünde sıra olup muayene olanağı yok ya... Şimdi bayılıp parayı...

İşte böyle...

“Türkiye seninle gurur duyuyor!” diye bağırarlara duyurmalı. İşte dünyanın en gurur verici tablosu! Biri çıkmadan biri giriyor hastaların.

Senin değerini bilen bu insanların arka taraftan muayenelerini yaparken, eldivenin parmak ucuna bulaşmış lekeleri görmemeye çalışıver canım. Yum gözünü, gözüne ve gönlüne bulantı olup takılıyorsa... Bakmadan çıkarıp at eldivenleri. Soluk alma çöp sepetinin orada. Duymazdan gel kokuyu da.

Heyyt be! Eldiven. Parmaklar. Vazelin. Domal vatandaşım. Seni severim. Arka tarafını da... Orayla, o küçücük delikle buldun büyüklüğümü. Gel.

Doktorun iyisine gel vatandaş! Parmağın iyisine!

Kibar ol hemşire! Hastama kibar davran... Yüzünü ne buruşturuyorsun öyle. Temizlenmemişse ne yapalım yani. Belki evinde suyu akıyor. Belki dalgınlığına geldi.

Ulan bu kadar da olmaz ki. İnsan bir sıçar be, doktora orasından muayene ettirmek için gelmezden önce. Dolu içerisi. Battık...

Kibar ol. Sinirlenme. Seni diye gelmiş vatandaş. Topla kendini.

Türkiye seninle gurur duyuyor!

Gün geçtikçe artıyor sayı. Bir hafta önce günde ancak bir iki hasta bakıyordun oğlum. Bir genel cerrah bulundurma zorunluluğuyla getirildiğin merkezin, bu bodrumdaki en dip odasının yalnızlığında kös kös oturuyordun. Beş gün önce hasta sayısı altıya çıktı, dört gün önce on ikiye, üç gün önce yirmiye, iki gün önce otuza, bugün girenin çıkanın haddi hesabı yok.

Parmak. Eldiven. Gir. At. Koku. Bulaşık.

Boş ver; sen büyüsun!

Hep de aynı yerden ulan hastalık. Mahallenin, semtin, ilçenin bütün götleri sıraya girmiş sanki.

Büyüksün büyük...

Eldiven. Parmak. Tuşe.

El. Diven. El. En. Büyük. Par. Mak. Par. Par. Bok. Koku. Kok. Pis. Sus. Sus ulan sus.
Gurur. Su. Yıka. El. Islak. Havlu. Hav hav...

Gurur. Büyük. Büyü.

Oh be! Saat dolmuş.

Yok canım. Ne önemi var. Daha çalışırdık.

Artık göğsünü gere gere çıkabilirsin bir kat yukarıdaki giriş yerinden. Dünyanın hastasına baktın. Hem çalıştığın merkez kazandı, hem sen. Ünlendin. Ünün sardı her yanı.

Yavaşama. Gevşeme. Dik yürü. Büyüksün. Azıcık yüzlerine bakılır bulduğun hemşirelere de öyle bakıp durma. Onlar sana baksınlar. Sen büyüksün. Büyük.

* * *

Başkent'in ana bulvarlarının birisi üzerinde çalışan özel bir tıp merkezine bir ay kadar önce işbaşı yapıp günlerce boş oturmuş kamu emeklisi genel cerrah, o gün daha önce hiç olmadığı kadar kibirliydi. Başu yukarıda, göğsünü gere gere çıktı her gün iki saatliğine çalışmak için anlaştığı merkezin kapısından. Az ötedeki park yerindeki otomobiline doğru yürürken çevresine bakındı. Mutlaka birileri onu izliyor olmalıydı. Bu kadar ünlendikten, bu kadar çok hasta baktıktan sonra...

Kendisini izleyen kimseyi göremedi. Az önce dışarı çıktığı özel tıp merkezinin giriş kapısına doğru döndü; çalıştığı kuruluşun personelinin olsun, gözlü onun üzerinde olmalıydı.

Hayret, kimsecikler yoktu ortalıkta.

Gözü kapının hemen üzerine asılmış, güneşin altında hafif hafif parıldayarak sallanan kocaman bir pankarta takıldı, orada kalakaldı:

KAMPANYA: BEDAVA HEMOROİD MUAYENESİ!

alperakcam@gmail.com